

Quo vadis? Waarheen met onze landbouw?

Als het stikstofdebaacle ons iets geleerd heeft, dan is het wel dat de overheid haar fouten wederom afwentelt op de landbouwsector. In 2016 heeft de Vlaamse Regering een kader gecreëerd waarin de landbouwsector zich kon ontwikkelen. Het ABS heeft constant de vraag gesteld of dit kader wel goed zat, zeker gelet op het feit dat dit een tijdelijk kader was en er toch wel steeds meer signalen kwamen dat dit tijdelijk kader niet duurzaam was.

Uiteindelijk heeft de Vlaamse Regering moeten toegeven, wel via de rechtbank, dat ze 5 jaar lang een fout beleid gevoerd heeft. Alleen slaat de Vlaamse Regering geen mea culpa, zoals je van een schuldige zou mogen verwachten. Neen, de Vlaamse Regering draait de rollen om en wijst naar de slachtoffers als zijnde de schuldigen.

Onwerkbaar en stuurloos mestbeleid

Het mestbeleid is in een zelfde bedje ziek. Strenge maatregelen worden aangekondigd, aanvankelijk met steun en mee ondersteund door de landbouwsector zelf. Alleen is het ook hier buiten diezelfde Vlaamse Regering gerekend. Bizarre wijzigingen in een gedragen en doorgerekend mestactieplan en een laattijdige goedkeuring, zorgden voor meer dan een verloren jaar. Ook hier, in plaats van hun wonden te likken en de gevolgen te aanvaarden, blijft de Vlaamse Regering weinig doelgericht om zich heen klauwen.

De laattijdige goedkeuring werd opgelost door MAP6 met 7 maanden terugwerkende kracht, op het einde van het teeltseizoen, in te voeren. Inderdaad, op het veld zijn er tegen dan geen wijzigingen meer mogelijk. Toch heeft dit de Mestbank niet tegengehouden om stevige boetes uit te schrijven. Niet aan de echte schuldige, de Vlaamse Regering, maar wel aan de Vlaamse landbouwer die onmogelijk kon voldoen aan de kuren van diezelfde regering. Als klap op de vuurpijl grijpen ze de resultaten van hun eigen onkunde aan om de landbouwers nog strengere maatregelen door de strot te rammen.

In haar communicatie doet het departement Omgeving en haar zelfstandige agentschappen (VLM en VMM) er dan ook alles aan om hun fouten te verdoezelen. In mediacampagnes wordt er met grote percentages overtredingen en slechte resultaten uitgepakt. Alleen wordt er niet bij verteld dat deze controles vaak willekeurig zijn en meerdere (administratieve) fouten, als aparte overtredingen, geregistreerd worden. Een eerlijke communicatie zou ook de ernst van de overtredingen vermelden, maar dat zou te weinig spectaculair zijn. Wie de kaart van de rioleringsgraad over de kaart van de waterkwaliteit legt, ziet toch wel wat gelijkenissen.

Landbouw als de dupe van alle maatschappelijke problemen

Diezelfde regering wijst ook graag naar de landbouw als oorzaak van de verdroging van Vlaanderen. Landbouw is nochtans niet de grootste watergebruiker in Vlaanderen, wel de meest zichtbare. Een grote oorzaak van de verdroging is de grote graad van verharding en ruimtelijke wanorde. Veel bruikbaar water wordt bovendien zonder enige rem direct afgevoerd richting zee. Toch wordt de landbouw het zwaarst getroffen door de uitgedachte maatregelen. Ondertussen verdwijnt elke dag 7 hectare landbouwgrond onder een mooie

ondoordringbare laag beton en is er enkel een incentive om dit in een te verre toekomst te veranderen. Alles komt dus neer op een zekere minachting van een kleine, maar belangrijke groep van onze bevolking, namelijk onze voedselvoorzieners.

Tijd voor verandering

Samen laten heel veel druppels de emmer overlopen. En de zoveelste druppel, die de emmer nu nog verder laat overlopen, is de saga rond de kunstmestregistratie. Na twaalf jaar is de Mestbank er nog steeds niet in geslaagd om een eenvoudig en goedwerkend systeem uit te werken. Reeds in MAP 4 stond het registreren van kunstmest immers al ingeschreven. Het voorstel van het ABS werd weggelachen en de eigen visie werd eenzijdig doorgedruwd. Het gevolg is een regen van klachten over niet werkende systemen (de website ligt voortdurend plat) en landbouwers die nog niet beschikten over exacte cijfers. Hierdoor is het maken van fouten maken quasi onvermijdbaar. Een noodgedwongen uitstel van de deadline werd alleen meegedeeld aan de consultants, de landbouwers moesten het maar van een ander horen.

Het wordt tijd dat de beleidsmensen hun verantwoordelijkheid nemen en hun politieke, ideologische drijfveren achter zich laten. Er is al teveel schade aangericht. Luister naar de landbouwers en hun vertegenwoordigers en vertoon geen selectieve doofheid. Onze landbouwers verdienen erkenning en niet de minachting waarmee ze nu behandeld worden.

Moe, maar wel nog strijdvaardig

Het is dan ook geen wonder dat de landbouwers en hun vertegenwoordigers het ofwel niet meer zien zitten en ontredderd en moe getergd de handdoek in de ring willen gooien ofwel kokend van woede om zoveel onkunde hun Drietand aan het slijpen zijn om de straat op te komen.

Wij van het ABS horen letterlijk vandaag, gisteren, eergisteren, bijzonder veel woede en veel stemmen die zeggen, eigenlijk bijna luidkeels roepen: genoeg is genoeg!

Meer info bij:

Lieven De Stoppeleire, ABS Agro- en Natuurconsulent, 0475 96 90 52

Mark Wulfrancke, ABS-beleidsmedewerker - 0498 91 44 22